

13. nedeľa po Trojici Če, PPCH Bv, 25.8.2024

SLOBODA

Galatským 5,1: ***Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapriať zase do jarma otroctva!***

Čo sa vám spojí so slovom VLNY?

Mne najnovšie film Jiřího Mádlu „Vlny“, ktorý dokumentuje situáciu v československom rozhlase od jesene 1967, do vstupu vojsk varšavskej zmluvy 21. augusta 1968. Kým vznikol tento film, ubehlo niekoľko rokov, počas ktorých jeho režisér a tvorca, Jiří Mádl, zbieral informácie, hovoril s poslednými žijúcimi pracovníkmi československého rozhlasu, ktorí to obdobie nielen prežili, ale boli jeho priamymi účastníkmi. Posolstvo, ktoré tento film prináša, je neskutočne hlboké. V kine sme mnohí plakali, keď sme si uvedomili, aká krehká je sloboda. A ako ľahko sa s ňou dá manipulovať. A aké dôležité je ju chrániť, nebáť sa o ňu bojovať a predovšetkým vnímať jej hlboký dar pre život človeka, každého z nás. Ak máte odvahu, choďte si ten film pozrieť.

Sloboda je totiž neprítomnosť donucovania a vymáhania, je to nemusenie robiť to, čo sa mi nechce. Ale pozor, z toho nevyplýva, že môžem robiť, čo chcem. Pretože sloboda tiež znamená akceptovať slobodu iného človeka. A k tomu je potrebná duševná i duchovná zrelosť. Zrelosť, ktorá prichádza s poznaním pravdy. A to je možné len vtedy, ak sa o pravdu naozaj zaujímate. A záleží nám na nej. Skutočne ju hľadáme, overujeme si ju.

Ap. Pavel cirkevnému zboru do Galácie veľmi jasne napísal odkaz, ktorý je tak hlboký a zreteľný aj pre dnešnú dobu. Týmto veršom Pavel uzatvára diskusiu o slobode, ktorú viedol s Galatskými v predchádzajúcich štyroch kapitolách.

„**V Kristu nás oslobodil k slobode!**“ - Výraz „k **slobode**“ označuje cieľ Kristovho vykupiteľského diela. Kristus nás oslobodil, aby sme my mohli byť slobodní. Podľa evanjelia sme oprávnení žiť v slobode. Pretože nás do stavu slobody uviedol Pán Ježiš Kristus. Problémom je, že my to vieme, ale nedokážeme žiť v tejto slobode. Podobne, ako galatskí, si stále hľadáme a nájdeme niečo, čo nás zasa zotročí. Pre galatských to bola obriezka, pre nás dnes je to **sekularizácia**, pri ktorej sa kresťanské hodnoty často stávajú len súkromným vlastníctvom veriaceho človeka, zachádzame tak ďaleko, že opúšťame spoločenstvo cirkevného zboru, hrdí na to, že predsa „ja verím a cirkev k tomu nepotrebujem.“

Potom je naším otrokárom **materializmus a konzumizmus**, kedy sa zameriavame viac na to, ako sa mať telesne dobre. Ale máme sa dobre aj duchovne? Myslíme viac na veci Božie ako ľudské?

Dnešná cirkev má aj ďalšieho otrokára. A tým je **politizácia** viery a samotnej cirkvi. Kresťanstvo je častokrát spájané s politickou agendou, čo vedie k zneužitiu viery na presadenie osobných či skupinových záujmov bez ohľadu na potreby ľudí danej krajiny, či štátu.

Môžeme tu tiež dať aj **vnútorné konflikty a rozdelenia v cirkvi**. Pri nich často zabúdame, že nezáleží tak na mojom osobnom postoji, ako na postoji a vôli nášho trojjediného Pána Boha. Práve toto otroctvo je, podľa mňa, jedným z najnebezpečnejších pre dnešnú cirkev, pretože vedie k pýche. Mnohé konflikty a rozdelenia v cirkvi prichádzajú

z presadzovania svojej vlastnej pravdy a nechoty pripustiť, že aj iný pohľad a názor môže mať svoju hĺbku a môže vychádzať z Božieho Slova.

Ten dnešný prečítaný verš z listu Galatským svedčí o veľkom Pavlovom zápase o slobodu. Pavel sa totiž odvážil na základe toho, ako spoznal Pána Ježiša, ako poznal Jeho slovo a Písma, zrušiť jeden z najváženejších židovských zákonov. Dovolil si polemizovať s kresťanmi zo židovstva o obriezke, ktorá znamenala zmluvu medzi Hospodinom a jeho ľuďom. Dovolil si povedať: „**Alebo ste pod zákonom, alebo ste pod milosťou.**“ Bol ochotný v zápase o slobodu darovanú v Kristovi cestovať do Jeruzalema a tam na konvente obhájiť svoje poznanie, o ktorom veril, že je pravdivé a správne. Kresťania z pohanov nepotrebujú obriezku podľa zákona.

Možno si teraz povieť: „Aký zápas o slobodu? Veď si presadil napokon to svoje.“ No nie je to celkom tak. Pavel bol ochotný o svojom názore rozprávať. Dokonca bol ochotný pokoriť sa pred rozhodnutím apoštolského konventu. A že bol búrlivý, o tom svedčia Skutky ap. Keď Pavel a Barnabáš vyrozprávali ľuďom na konvente, **čo všetko učinil Boh s nimi, povstali niektorí, čo sa zo strany farizejov stali veriaticami, a vyhlásili, že ich treba obrezať a prikázať im, aby zachovávali zákon Mojžišov.** ⁶ **Nato zišli sa apoštolovia a starší, aby uvažovali o tom.** ⁷ **Po dlhých hádkach povstal Peter a hovoril im: Mužovia, bratia, vy viete, že si ma Boh oddávna vyvolil spomedzi vás, aby pohania z mojich úst počuli evanjelium a aby uverili.** ⁸ **A Boh, ktorý pozná srdcia, osvedčil sa za nich, keď im dal Ducha Svätého ako aj nám** ⁹ **a nerobil rozdiel medzi nami a medzi nimi, ale vierou očistil im srdce.** ¹⁰ **Čo teda pokúšate teraz Boha a kladiete učeníkom na šiju jarmo, ktoré ani naši otcovia, ani my nevládali sme niesť?** ¹¹ **Ale veríme, že z milosti Pána Ježiša Krista dôjdeme spasenia ako aj oni.“**

Uvedomujeme si to, čo sa tam udialo? Pán Boh si použil Pavla a Petra k tomu, aby spoločne, hoci na počiatku s rozdielnymi postojmi, rozdielnym poznaním, premenili hádku na pokojné vyriešenie situácie. Pretože ani jednému nešlo o to, aby presadil svoju pravdu. Bojovali za tú Božiu. A **iba poznanie tejto Božej pravdy nás môže udržať v slobode Božích detí.**

PPCH nám pripomína dôležitú vec: a to slobodu uctievať nášho Pána Boha a slobodu mať s Ním osobný vzťah založený na viere v Ježiša Krista. Je to sloboda, ktorá nie je závislá na nastavení spoločnosti, či vonkajších okolnostiach. Je závislá na jedinom a to na Tom, ktorý nás oslobodil k slobode, na Pánovi Ježišovi Kristovi. Táto sloboda nás oslobodzuje od Zákona i od konania hriechu. Je to sloboda, ktorá hovorí: „**Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty i tvoj dom.**“ Je to naša osobná zodpovednosť a naša voľba, či si budeme našu slobodu, získanú na Golgote Kristom, chrániť. A chrániť ju môžeme jedine tak, že budeme robiť to, čo už povedal Majster Ján Hus: „*Hľadaj pravdu, hovor pravdu, počuj pravdu, uč sa pravde, miluj pravdu a bráň pravdu až do smrti.*“ A to je celoživotná práca.

A možno na koniec jedna inšpirácia, ako to robiť. Jeden z výrokov Pána Ježiša je: „**Ja som cesta, pravda i život...**“ (J 14,6). Ak teda je Pán Ježiš pravdou, potom môžeme slovo pravda v Husovom výroku zameniť za Ježišovo meno. A potom by ten výrok mohol znieť takto: „*Hľadaj Ježiša, hovor o Ježišovi, počuj Ježiša, uč sa o Ježišovi, miluj Ježiša a bráň Ježiša až do smrti.*“ Amen.